

הקב"ה! וואמנם פעם הרג רבינו עכבר בגזיר עץ בוילנא, כשהיה צורך בדבר]. (מבנו הג"ר ברוך שליט"א).

לעולם יספר אדם בלשון נקייה

פעם נכנס כלב לחצירו, והורה לאחד מבני הבית להוציאו, ואמר לו: הוצא את הכ"ף-למ"ד-בי"ת מהחצר, ובעדינות נפשו לא הוציא התיבה מפיו. [עיין מסכת פסחים ג' א' ובמסכת מגילה כ"ה ב']. (מהג"ר ברוך גריינימן שליט"א).

סימן מובהק!

רבי שרגא איידלמן זצ"ל ראה פעם יהודי מתהלך לבדו ברחוב, היה ברור לו שהאיש הוא מרן החזו"א, ורץ אליו כדי להשיגו. לפתע נכח ר' שרגא לראות שהאיש מפנה את ראשו לאחור, ואז היה ברור לו בוודאות שהאיש אינו החזו"א. לא יתכן שזהו החזו"א! וכך הוה (מהרבנית איידלמן תליט"א).

צועד מבלי שום הבעת שינוי

בביהח"ס דגור ברח' ר"ע בב"ב, אירע שבאחד מימי חול המועד הצית אדם החולה בנפשו את ארון הקודש על ספרי התורה שבו רח"ל. החזו"א הגיע לראות את המקום, וקבע שמותר בחוה"מ לסייד את קירות ביהכנ"ס שהושחרו מהשריפה. ציבור המתפללים ערך הלוייה המונית לגווילי ספרי התורה שנשרפו רח"ל, כאשר בין המלוים הרבים נראה מרן החזו"א. מספר עד ראייה: זכורני איך שקהל החסידים המלווים הקיף את החזו"א כגורן עגולה וצועד כך אחריו, והחזו"א צעד מבלי שום הבעת שינוי, ולא ניכר עליו שום מבט של התייחסות כל-שהיא לסובב אותו...

מעורר ישנים

מספר בעל המעשה: בתקופה שישנתי בביתו והחזו"א רצה להעיר אותי לתפילת הוותיקין, היה מביא את השעון המעורר, ואומר לי: "תסובב את הכפתור – אז הוא יצלצל!"... ולא רצה לכוון את השעון שיצלצל ושזה יעיר אותי]. (מרבי דוד גריינימן שליט"א).